

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Der er jo en fare for, at korte bemærkninger bliver til en generel debat, men jeg vil gerne ganske kort sige til hr. Duetoft, at der er i hvert fald nogle i Folketinget, der mener, at uigenkaldelighed, når det gælder apartheid som alle andre politiske systemer – det gælder også hr. Kim Behnke – er et spørgsmål om valgret, frie valg. Mig bekendt har det store sorte flertal ikke valgret i Sydafrika. Man kan sige mange ting om Sovjetunionen, men dér har der dog været en række valg rundt omkring, hvor folkefronter har væltet kommunister i stor stil; selv i parlamentet føderalt i Sovjetunionen er en tredjedel eller fjerdedel i stærk opposition til Gorbatsjov. Nu er der registreret et liberalt parti, der kommer et socialdemokrati, og næste år får vi formodentlig totalt frie valg i Sovjetunionen. Det er dog sket i Sovjet; det er ikke sket i Sydafrika.

Jeg bør vel også erindre om, at både CD og Fremskridtspartiet stemte imod indførsels-sanktioner i sin tid. Dette her har ikke noget med de Klerk at gøre, man indførte det, dengang man lavede undtagelsestilstand i Sydafrika. Da de havde besat Namibia, og da de udførte terrorvirksomhed, som de stadig gør, mod nabostater, var man også imod. Så det har ikke spor med demokrati at gøre; det er et spørgsmål om kynisk magtpolitik.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Først til hr. Duetoft. Sanktionerne mod Sydafrika er ikke indført på grund af krænkelse af menneskerettigheder. Sanktionerne er ikke indført på grund af manglende demokrati, sanktionerne er indført på grund af apartheid, og det er en situation, som man ikke finder i Sovjetunionen. Vi kan alle være enige i, at vi skal forsøge at støtte en positiv udvikling i Sovjetunionen, men der er forskel på et apartheidsystem og det, som man ser i Sovjetunionen, Kina og andre steder. Apartheid er internationalt fordømt i FN, og det er på grund af det, vi har indført vores sanktioner.

Hvornår er tiden inde? Det er den, når udviklingen er det, man har kaldt uigenkaldelig, og hvornår er den så det for Socialdemokratiet? Det er den, som jeg for et øjeblik siden sagde heroppefra, når de sorte også har fået del i den

politiske magt. Hele omdrejningspunktet i apartheidsystemet i Sydafrika er forfatningen. Hvis der ikke lå apartheid i forfatningen, havde apartheid ikke fundet vej til de øvrige love i Sydafrika, og derfor er det kernepunktet for Socialdemokratiet.

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige, at når jeg taler om visse spæde forsøg, er det ikke udtryk for en manglende anerkendelse af det, de Klerk har foretaget i forbindelse med fremsættelsen af apartheidlovene, det er heller ikke hans løsladelse af Mandela. De spæde forsøg, jeg taler om, gælder det sidste nye på sikkerhedslovsområdet, og jeg kan håbe, at det udvikler sig til mere.

Argumentationen i forhold til hr. Glønborg er, at vi ønsker, at der på dette område skal foregå lovgivningsarbejde med baggrund i kendte forudsætninger. Det, hr. Glønborg lægger op til, er, at vi på nuværende tidspunkt ophæver sanktionerne, og at det skal indføres, når et flertal mener, at situationen er inde til at igangsætte ophævelsen af sanktionerne. Det vil sige, at vi tager en beslutning på et ukendt grundlag, på ukendte forudsætninger. Vi ønsker, at vi skal kende forudsætningerne, og at spørgsmålet derefter gennemgår en lovbehandling. Det er den egentlige forskel.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er yderligere indtegnet tre medlemmer, som har ønsket korte bemærkninger. Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Pernille Forchhammer, at jeg synes, det er utroligt, at fru Pernille Forchhammer efter at have været medlem af Folketinget i en årrække alligevel ikke kan forstå, hvordan et politisk system fungerer.

Altså hvis en regering gennemfører nogle reformer under voldsom kritik fra en reaktionær del af det politiske system i det pågældende land og derefter ikke kan fremvise, at omverdenen respekterer de resultater, så risikerer man meget hurtigt at få et tilbageslag, der er aldeles voldsomt, og at de reaktionære kræfter, som vil det modsatte af, hvad vi vil, vinder. Det drejer sig om Sovjetunionen, hvor de gamle partikaderrer sidder og spiller det spil, og det drejer sig om Sydafrika, hvor de yderste konservative